

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 14. Hoe 't lichaem noch boven d'aerde vvesende veele mirakelen doet, d'vvelck hem op de ghehoorsaemheyd aldaer verboden vvort.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

ken. Den toe-loop vermeerderden soo/ Door
 dat Gozevinus met de Bisschoppen ende den toe-
 Abten raedt ghehouden heeft of sy hem loop van
 terstont begraven wilden / want de ghe- t volck
 rusticheyde der Keltigieusen wtert ghe- vvort hy
 stoozt / daer en was gheen eerbiedinghe te vroe-
 aen Bisschoppen / Abten ofte Keltigieu- ghet be-
 sen / en vreesende datter den derden dagh graven,
 noch meerder volckx / om haer Godt-
 buzuchticheydt te voldoen / souden comen;
 hebben sy op den derden dagh smorghens
 d'ure vanden dienst Godts vooz-comen/ Hy
 en dat supber lichaem int gras gheleet/ vvort be-
 met eenen steen desen kostelijcken steen graven.
 bedeckende.

CAPITTEL XIV.

Hoe 't lichaem noch boven d'aerde
 vvesende veele mirakelen doet,
 d'vvelck hem op deghehoorsaem-
 heydt aldaer verboden vvort.

Als dit heyligh lichaem nu met de
 Pziesterlijcke cleederen seer eerlijck
 becliert ende het aensicht ende handen
 onbedeckt waeren / soo wasser eenen van
 de Keltigieusen die langhen tijdt met de
 vallende steekte ghegaen hadde; desen is
 hy 't lichaem vanden man Godts ghes-
 comen (al oft hy noch gheleest hadde)

Bb 4

krj.

Naet sijn
doot ge-
neest de
vallende
sieccte.
Cant. 5.

krjgende ende biddende sijns te willen
ghenadigh wesen. Den man Godts die
nu doot was / en kost de ellendicheyt van
sijnen sone niet langher aensien; maer
al oft hy gheseyt hadde: Sone ick slaep,
ende mijn hert waecte. heeft hy op den sel-
ven ooghenblick vercreghen: ghene hy
bereyschten; want van die ure is hy ge-
sont gheworden / ende dooz experientie
gheleert dat sijnen Vader naer de doot
noch leefden.

Den dagh te bozen eer desen kostelije
ken schadt in d'aerde begraven wiert /
isser een kindt van 't naeste Doorp / wiens
arm stijf was / aldaer gheromen / de Re-
ligieusen hebben met dit ellendigh kindt
medelijden ghehadt / eensdeels om dat
het arm / eensdeels om dat h't jonck was.

Gheheest
eenen
sijven
arm.

Sy hebben ten lesten 't kindts arm ende
handt neffens den arm van dit ghebene-
dijt lichaem ghelept / ende terstont inde
teghenwoordicheyt der Bisschoppen /
Abten / Religieusen ende veel andere
menschen / sijn de zenuwen warm ghe-
worden / uyt-ghereekt / ende 't kindt ghe-
heelemael ghelesen. Omstaenders dit
wonder werck siende / hebben sulcken
blijshap ende ghetier ghemaect om
Godt te bedancken / dat de Religieusen
grootte moeyte hadden om haer te stillen.

'T nachts isser eenen anderen ghe-
heest

helemael slap van lichaem by dit ghe-
benedijt lichaem ghelept / ende inde te-
ghenwoozdicheydt der Keltigcufen opge-
heft ende ghelept naer den Altaer.

Den Eerweerdighsten Heere Gozevi-
mas Abt van Citeaux / die met meer an-
dere Abten van d'Orden tot d'uytbaert
van desen H. man comen was / oberpep-
fende d'onghemack datter naemaels vol-
ghen soude dooz 't besoecken van dit H.
lichaem om eenighen troost te bekrif-
ghen (ghelijck sy nu aen sommighe ghe-
sten hadden) ende alsoo de goede disci-
pline ende yberbande H. Keltgie eenigh-
sins soude verflappen / heeft hem verbo-
den soo veel mirakelen niet meer te doen
op die plaetse. Ende ghelijck den Apostel
van CHRISTVS seyt: Hy is onderdanigh
gheweest totter doot toe. Waer by onsen
Alderheplighsten Wet-stel der Benedictus
ong' ghehoorzsaemheydt totter doot toe
boozsteldt / soo is BERNARDVS oock
ghehoorzsaem naer syn doot gheweest;
want van dien dagh af en heeft hy daer
soo veel mirakelen niet meer ghedaen /
maer op ander plaetsen ende landen wo-
den de menschen sijne heplicheydt noch
daghelijck ghewaer.

Ghentest
eenen
slappen
van ledē.

Hem
vort ver-
boden
daer soo
veel mi-
rakelen
niet meer
te doen.
Philipp.
2.
Hy is
naer de
doot ge-
hoor-
saem.